

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 372

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

20 octombrie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 372/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 372/02	Cauza C-150/14 P: Recurs introdus la 31 martie 2014 de Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Christin Vieweg	2
2014/C 372/03	Cauza C-339/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgerichts Nürnberg (Germania) la 14 iulie 2014 – Procedură penală împotriva Andreas Wittmann.	2
2014/C 372/04	Cauza C-342/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 16 iulie 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft/Finanzamt Hannover-Nord	3
2014/C 372/05	Cauza C-371/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 1 august 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition/Hauptzollamt Hamburg-Stadt	3
2014/C 372/06	Cauza C-375/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Frosinone (Italia) la 6 august 2014 – procedură penală împotriva Laezza Rosaria	4

RO

2014/C 372/07	Cauza C-386/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative d'appel de Versailles (Franța) la 13 august 2014 – Groupe Steria SCA/Ministère des finances et des comptes publics	4
2014/C 372/08	Cauza C-388/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 14 august 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH/Finanzamt Sankt Augustin	5
2014/C 372/09	Cauza C-389/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 8 august 2014 – Esso Italiana srl și alții/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții	5
2014/C 372/10	Cauza C-390/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipru) la 18 august 2014 – Astynomikos diefthyntis Larnakas/Masoud Mehrabipari	7
2014/C 372/11	Cauza C-391/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 18 august 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții	7
2014/C 372/12	Cauza C-392/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 18 august 2014 – Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții	9
2014/C 372/13	Cauza C-393/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 18 august 2014 – Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții	10
2014/C 372/14	Cauza C-394/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 18 august 2014 – Sandy Siewert și alții/Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 372/15	Cauza C-395/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 19 august 2014 – Vodafone GmbH/Republica Federală Germania	12

Tribunalul

2014/C 372/16	Cauza T-471/11: Hotărârea Tribunalului din 5 septembrie 2014 – Éditions Odile Jacob/Comisia („Concurență — Concentrări — Piața editării de carte — Decizie de declarare a concentrării ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Decizie de aprobare a cumpărătorului activelor cesionate — Decizie luată în urma anulării de către Tribunal a deciziei inițiale referitoare la aceeași procedură — Interesul de a exercita acțiunea — Încălcarea articolului 266 TFUE — Nerespectarea angajamentelor impuse prin decizia de autorizare condiționată — Distincție între condiții și obligații — Principiul neretroactivității — Evaluarea candidaturii cesionarului — Independența cesionarului în raport cu cedentul — Abuz de putere — Obligația de motivare”)	13
2014/C 372/17	Cauza T-516/11: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – MasterCard și alții/Comisia [„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la un studiu cu privire la costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată — Documente provenind de la un terț — Refuzul accesului — Excepție privind protecția procesului decizional — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț”].	13
2014/C 372/18	Cauza T-218/12: Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2014 – Micrus Endovascular/OAPI – Laboratorios Delta (DELTA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale DELTA — Mărcile internațională și națională figurative anterioare DELTA PORTUGAL și denumirea comercială LABORATORIOS DELTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	14
2014/C 372/19	Cauza T-461/12: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – Hansestadt Lübeck/Comisia [„Ajutoare de stat — Taxe de aeroport — Aeroportul din Lübeck — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Eroare vădită de apreciere — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”].	15

2014/C 372/20	Cauza T-494/12: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – Biscuits Poult/OAPI – Banketbakkerij Merba (Biscuit) („Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un biscuit rupt — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Articolele 4, 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”)	16
2014/C 372/21	Cauza T-199/13: Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2014 – DTM Ricambi/OAPI – STAR (STAR) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative STAR — Marca internațională figurativă anterioară STAR LODI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2014/C 372/22	Cauza T-555/14: Acțiune introdusă la 25 iulie 2014 – Estonia/Comisia	17
2014/C 372/23	Cauza T-567/14: Acțiune introdusă la 1 august 2014 – Group OOD/OAPI – Kosta Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL).	18
2014/C 372/24	Cauza T-585/14: Acțiune introdusă la 4 august 2014 – Slovenia/Comisia	19
2014/C 372/25	Cauza T-586/47: Acțiune introdusă la 7 august 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia	20
2014/C 372/26	Cauza T-597/14: Acțiune introdusă la 11 august 2014 – Cham și Bena Properties/Consiliul	21
2014/C 372/27	Cauza T-602/14: Acțiune introdusă la 11 august 2014 – Bena Properties/Consiliul	22
2014/C 372/28	Cauza T-615/14: Acțiune introdusă la 14 august 2014 – Fútbol Club Barcelona/OAPI (reprezentare a unui ecuson)	22
2014/C 372/29	Cauza T-165/14: Ordonanța Tribunalului din 3 septembrie 2014 – ANKO/Comisia și REA.	23

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2014/C 372/01)

Ultima publicație

JO C 361, 13.10.2014

Publicații anterioare

JO C 351, 6.10.2014

JO C 339, 29.9.2014

JO C 329, 22.9.2014

JO C 315, 15.9.2014

JO C 303, 8.9.2014

JO C 292, 1.9.2014

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 31 martie 2014 de Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Christin Vieweg

(Cauza C-150/14 P)

(2014/C 372/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (reprezentant: S. Biagosch, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Christin Vieweg

Prin Ordonanța din 4 septembrie 2014, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a noua) a respins recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgerichts Nürnberg (Germania) la 14 iulie 2014
– Procedură penală împotriva Andreas Wittmann**

(Cauza C-339/14)

(2014/C 372/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberlandesgericht Nürnberg

Părțile din procedura principală

Andreas Wittmann

Cealaltă parte: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Întrebarea preliminară

Articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că echivalează cu o retragere a unui permis de conducere situația în care conducătorului unui autovehicul nu i se retrage permisul de conducere numai pentru motivul că acestuia i-a fost deja retras anterior permisul de conducere și, prin urmare, nu mai deține un permis de conducere și în care se dispune totodată că, în orice caz, aceste persoane nu i se mai poate elibera un nou permis de conducere pentru o anumită perioadă?

⁽¹⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 16 iulie 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft/Finanzamt Hannover-Nord

(Cauza C-342/14)

(2014/C 372/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X-Steuerberatungsgesellschaft

Pârât: Finanzamt Hannover-Nord

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 din Directiva 2005/36/CE ⁽¹⁾ se opune unei restricționări a liberei prestări a serviciilor în cazul în care o societate de consultanță fiscală constituită în conformitate cu legislația unui stat membru întocmește în statul membru de stabilire, în care activitatea de consultanță fiscală nu este reglementată, o declarație fiscală pentru o persoană impozabilă din alt stat membru și o transmite către administrația financiară din acest stat, ale cărei dispoziții naționale prevăd că, pentru a desfășura o activitate profesională de asistență în materie fiscală, o societate de consultanță fiscală trebuie să fie recunoscută și trebuie să fie administrată de consultanți fiscali a căror răspundere este angajată?
- 2) În împrejurările prezentate la prima întrebare, o societate de consultanță fiscală poate invoca cu succes articolul 16 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/123/CE ⁽²⁾, și anume indiferent în care dintre cele două state membre prestează serviciul vizat?
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurările prezentate la prima întrebare, se opune unei restricționări a liberei prestări a serviciilor prin dispoziții aplicabile în statul membru al beneficiarului, atunci când societatea de consultanță fiscală nu este stabilită în statul membru al beneficiarului?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 1 august 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Cauza C-371/14)

(2014/C 372/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: APEX GmbH Internationale Spedition

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 260/2013⁽¹⁾ al Consiliului din 18 martie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 privind importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză, la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, expediate din Republica Socialistă Vietnam, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Republica Socialistă Vietnam (denumit în continuare: „Regulamentul nr. 260/2013”) este nevalid întrucât, la data adoptării sale, taxa antidumping instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007, care ar fi trebuit extinsă, nu mai era în vigoare?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

- 2) Regulamentul nr. 260/2013 este nevalid întrucât nu se poate constata o circumvenție a măsurii dispuse prin Regulamentul (CE) nr. 1458/2007⁽²⁾, în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 260/2013?

⁽¹⁾ JO L 82, p. 10.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1458/2007 al Consiliului din 10 decembrie 2007 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de brichete de buzunar cu piatră și gaz, nereîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan și la importurile anumitor brichete de buzunar cu piatră și gaz, reîncărcabile, originare din Republica Populară Chineză și expediate sau originare din Taiwan, JO L 326, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Frosinone (Italia) la 6 august 2014 –
procedură penală împotriva Laezza Rosaria**

(Cauza C-375/14)

(2014/C 372/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Frosinone

Părțile din procedura principală

Laezza Rosaria

Întrebarea preliminară

Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, astfel cum au fost completate, printre altele, în lumina principiilor cuprinse în Hotărârea pronunțată de Curte la 16 februarie 2012 în cauza C-72/10, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale care prevede cesiunea obligatorie cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și nemateriale, deținute în proprietate, care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a jocurilor, la încetarea activității ca urmare a expirării termenului limită de concesiune sau ca efect al unor decizii de decădere sau de revocare?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative d'appel de Versailles (Franța) la
13 august 2014 – Groupe Steria SCA/Ministère des finances et des comptes publics**

(Cauza C-386/14)

(2014/C 372/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Groupe Steria SCA

Pârât: Ministère des finances et des comptes publics

Întrebările preliminare

Articolul 43 din Tratatul CE, devenit articolul 49 din TFUE, referitor la libertatea de stabilire trebuie interpretat în sensul că se opune ca legislația privind regimul francez de integrare fiscală să acorde unei societăți-mamă integrante neutralizarea reintegrării cotei din cheltuieli și din costuri stabilită forțatar la 5 % din valoarea netă a dividendelor primite de ea numai de la societățile rezidente care fac parte din integrare, în timp ce un astfel de drept îi este refuzat, în temeiul acestei legislații, pentru dividendele care îi sunt distribuite de filialele stabilite într-un alt stat membru și care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 14 august 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH/Finanzamt Sankt Augustin

(Cauza C-388/14)

(2014/C 372/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Timac Agro Deutschland GmbH

Pârât: Finanzamt Sankt Augustin

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE (ex-articolul 43 CE) trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții precum articolul 52 alineatul 3 EStG, în măsura în care cauza reintroducerii unui quantum corespunzător pierderilor, anterior considerate deductibile, înregistrate de o unitate permanentă străină o reprezintă vânzarea acelei unități permanente către o altă societate pe acțiuni care aparține aceluiași grup ca și vânzătorul, iar nu realizarea de profit
- 2) Articolul 49 TFUE (ex-articolul 43 CE) trebuie interpretat în sensul că se opune unei prevederi precum articolul 23 alineatul 1 litera a din DBA Germania/Austria 2000 [Convenția pentru evitarea dublei impuneri dintre Germania și Austria din anul 2000], potrivit căruia profitul din Austria este exclus de la aplicarea legislației fiscale germane dacă acel profit poate fi impozitat în Austria, în cazul în care pierderile înregistrate de o unitate permanentă din Austria a unei societăți pe acțiuni germane nu mai pot fi luate în considerare în Austria întrucât unitatea permanentă este vândută unei societăți pe acțiuni austriece care aparține aceluiași grup ca și societatea pe acțiuni germană

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 8 august 2014 – Esso Italiana srl și alții/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții

(Cauza C-389/14)

(2014/C 372/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl

Pârâte: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Întrebările preliminare

1. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 ⁽¹⁾ este invalidă întrucât nu a ținut seama la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit de ponderea emisiilor asociate arderii de gaze reziduale – sau de gaze rezultate din procese siderurgice –, nici de cea a emisiilor asociate energiei termice produse prin cogenerare, prin aceasta încălcând articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatele (1), (4) și (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾, depășind limitele delegației conferite de această directivă și contravenind scopurilor directivei (stimularea celor mai eficiente tehnologii energetice și protejarea cerințelor dezvoltării economice și ale încadrării în muncă)?
2. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în lumina articolului 6 TUE întrucât contravine articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), precum și a articolului 17 din această convenție prin faptul că a determinat în mod nejustificat lezarea așteptării legitime a societăților reclamante privind menținerea activului constând în cantitatea de cote alocate în prealabil și care li se cuvin în temeiul prevederilor directivei, prin aceasta determinând privarea de utilitatea economică asociată activului menționat mai sus?
3. De asemenea, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 296 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 din Carta de la Nisa, întrucât este lipsită de o motivare corespunzătoare?
4. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și principiul proporționalității consacrat de articolul 5 alineatul (4) TUE și, în plus, este viciată prin lipsa examinării și printr-o eroare de apreciere, având în vedere faptul că la calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) nu a ținut seama de efectele modificărilor intervenite în ceea ce privește interpretarea noțiunii „instalație de ardere” între prima (2005-2007) și a doua etapă (2008-2012) de punere în aplicare a Directivei 2003/87/CE?
5. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă articolul 10a alineatul (5) și articolul 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, precum și pentru lipsa examinării și pentru eroare de apreciere, deoarece calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) a fost efectuată pe baza datelor furnizate de statele membre, care sunt inconsecvente pentru că se bazează pe o interpretare diferită a articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE?
6. În sfârșit, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă normele privind procedura prevăzută la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?

⁽¹⁾ Decizia privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipru) la 18 august 2014
– Astynomikos diefthyntis Larnakas/Masoud Mehrabipari**

(Cauza C-390/14)

(2014/C 372/10)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Părțile din procedura principală

Autoritatea care exercită acțiunea penală: Astynomikos diefthyntis Larnakas

Inculpat: Masoud Mehrabipari

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere principiul cooperării loiale, al efectului util în vederea realizării finalităților directivei, precum și al caracterului proporțional, adecvat și rațional al pedepselor, articolele 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE⁽¹⁾ pot fi interpretate în sensul că permit exercitarea acțiunii penale în temeiul unei norme naționale anterioare transpunerii [articolul 19 alineatul 1 literele f) și i) din Legea privind străinii și imigrația, denumită „capitolul 105”] împotriva unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, căruia i-au fost aplicate fără succes măsuri coercitive de îndepărtare și care a rămas în custodie publică o perioadă mai mare de 18 luni, întrucât nu se afla în posesia unui pașaport și nu a cooperat cu autoritățile pentru eliberarea unui pașaport prin intermediul ambasadei sale, invocând teama de persecuții din partea autorităților din Iran?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, acțiunea penală respectivă poate fi exercitată imediat după expirarea perioadei maxime de luare în custodie publică de 18 luni în scopul expulzării, cu consecința că resortisantul unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală nu este eliberat, iar luarea sa în custodie publică, în cazul în care instanța consideră necesar din cauza pericolului de contumacie, se prelungește pe durata procedurii penale?
- 3) Ce se înțelege prin „lipsă de cooperare” a resortisantului unei țări terțe, în sensul articolului 15 [alineatul (6) litera (a)] din Directiva 2008/115, și, mai exact, această noțiune poate coincide cu prevederile dreptului național (articolul 19 [alineatul 1 literele f) și i) din Legea privind străinii și imigrația, denumită „capitolul 105”]) care sancționează penal orice refuz de „a prezenta autorității de poliție orice document pe care aceasta îl solicită”, precum și orice „opoziție sau împiedicare, activă sau pasivă, împotriva oricărei autorități de poliție în îndeplinirea atribuțiilor sale”, pentru neprezentarea pașaportului, în condițiile în care, în același timp, nu rezultă elemente referitoare la acțiuni întreprinse de către autorități și adresate autorităților din țara de origine pentru a finaliza cu succes îndepărtarea resortisantului țării terțe?

⁽¹⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
18 august 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva
2003/87/CE și alții**

(Cauza C-391/14)

(2014/C 372/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Api Raffineria di Ancona SpA

Pârâte: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013⁽¹⁾ este invalidă întrucât nu a ținut seama la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit de ponderea emisiilor asociate arderii de gaze reziduale – sau de gaze rezultate din procese siderurgice –, nici de cea a emisiilor asociate energiei termice produse prin cogenerare, prin aceasta încălcând articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatele (1), (4) și (5) din Directiva 2003/87/CE⁽²⁾, depășind limitele delegației conferite de această directivă și contravenind scopurilor directivei (stimularea celor mai eficiente tehnologii energetice și protejarea cerințelor dezvoltării economice și ale încadrării în muncă)?
2. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în lumina articolului 6 TUE întrucât contravine articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), precum și a articolului 17 din această convenție prin faptul că a determinat în mod nejustificat lezarea așteptării legitime a societăților reclamante privind menținerea activului constând în cantitatea de cote alocate în prealabil și care li se cuvin în temeiul prevederilor directivei, prin aceasta determinând privarea de utilitatea economică asociată activului menționat mai sus?
3. De asemenea, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 296 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 din Carta de la Nisa, întrucât este lipsită de o motivare corespunzătoare?
4. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și principiul proporționalității consacrat de articolul 5 alineatul (4) TUE și, în plus, este viciată prin lipsa examinării și printr-o eroare de apreciere, având în vedere faptul că la calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) nu a ținut seama de efectele modificărilor intervenite în ceea ce privește interpretarea noțiunii „instalație de ardere” între prima (2005-2007) și a doua etapă (2008-2012) de punere în aplicare a Directivei 2003/87/CE?
5. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă articolul 10a alineatul (5) și articolul 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, precum și pentru lipsa examinării și pentru eroare de apreciere, deoarece calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) a fost efectuată pe baza datelor furnizate de statele membre, care sunt inconsecvente pentru că se bazează pe o interpretare diferită a articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE?
6. În sfârșit, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă normele privind procedura prevăzută la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?

⁽¹⁾ Decizia privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 18 august 2014 – Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții

(Cauza C-392/14)

(2014/C 372/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Pârâte: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 ⁽¹⁾ este invalidă întrucât nu a ținut seama la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit de ponderea emisiilor asociate arderii de gaze reziduale – sau de gaze rezultate din procese siderurgice –, nici de cea a emisiilor asociate energiei termice produse prin cogenerare, prin aceasta încălcând articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatele (1), (4) și (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾, depășind limitele delegației conferite de această directivă și contravenind scopurilor directivei (stimularea celor mai eficiente tehnologii energetice și protejarea cerințelor dezvoltării economice și ale încadrării în muncă)?
2. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în lumina articolului 6 TUE întrucât contravine articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), precum și a articolului 17 din această convenție prin faptul că a determinat în mod nejustificat lezarea așteptării legitime a societăților reclamante privind menținerea activului constând în cantitatea de cote alocate în prealabil și care li se cuvin în temeiul prevederilor directivei, prin aceasta determinând privarea de utilitatea economică asociată activului menționat mai sus?
3. De asemenea, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 296 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 din Carta de la Nisa, întrucât este lipsită de o motivare corespunzătoare?
4. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și principiul proporționalității consacrat de articolul 5 alineatul (4) TUE și, în plus, este viciată prin lipsa examinării și printr-o eroare de apreciere, având în vedere faptul că la calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) nu a ținut seama de efectele modificărilor intervenite în ceea ce privește interpretarea noțiunii „instalație de ardere” între prima (2005-2007) și a doua etapă (2008-2012) de punere în aplicare a Directivei 2003/87/CE?
5. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă articolul 10a alineatul (5) și articolul 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, precum și pentru lipsa examinării și pentru eroare de apreciere, deoarece calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) a fost efectuată pe baza datelor furnizate de statele membre, care sunt inconsecvente pentru că se bazează pe o interpretare diferită a articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE?

6. În sfârșit, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă normele privind procedura prevăzută la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?

- (¹) Decizia privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).
- (²) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 18 august 2014 – Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții

(Cauza C-393/14)

(2014/C 372/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dalmine SpA

Pârâte: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 (¹) este invalidă întrucât nu a ținut seama la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit de ponderea emisiilor asociate arderii de gaze reziduale – sau de gaze rezultate din procese siderurgice –, nici de cea a emisiilor asociate energiei termice produse prin cogenerare, prin aceasta încălcând articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatele (1), (4) și (5) din Directiva 2003/87/CE (²), depășind limitele delegației conferite de această directivă și contravenind scopurilor directivei (stimularea celor mai eficiente tehnologii energetice și protejarea cerințelor dezvoltării economice și ale încadrării în muncă)?
2. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în lumina articolului 6 TUE întrucât contravine articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), precum și a articolului 17 din această convenție prin faptul că a determinat în mod nejustificat lezarea așteptării legitime a societăților reclamante privind menținerea activului constând în cantitatea de cote alocate în prealabil și care li se cuvin în temeiul prevederilor directivei, prin aceasta determinând privarea de utilitatea economică asociată activului menționat mai sus?
3. De asemenea, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 296 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 din Carta de la Nisa, întrucât este lipsită de o motivare corespunzătoare?
4. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și principiul proporționalității consacrat de articolul 5 alineatul (4) TUE și, în plus, este viciată prin lipsa examinării și printr-o eroare de apreciere, având în vedere faptul că la calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) nu a ținut seama de efectele modificărilor intervenite în ceea ce privește interpretarea noțiunii „instalație de ardere” între prima (2005-2007) și a doua etapă (2008-2012) de punere în aplicare a Directivei 2003/87/CE?

5. Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă articolul 10a alineatul (5) și articolul 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, precum și pentru lipsa examinării și pentru eroare de apreciere, deoarece calcularea cantității maxime a cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit (date relevante pentru stabilirea factorului de corecție transsectorial uniform) a fost efectuată pe baza datelor furnizate de statele membre, care sunt inconsecvente pentru că se bazează pe o interpretare diferită a articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE?
6. În sfârșit, Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă normele privind procedura prevăzută la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?

(¹) Decizia privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

(²) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 18 august 2014 –
Sandy Siewert și alții/Condor Flugdienst GmbH**

(Cauza C-394/14)

(2014/C 372/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sandy Siewert, Emma Siewert, Nele Siewert

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Împrejurarea excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹) trebuie să privească în mod direct zborul rezervat?
- 2) În cazul în care împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare sunt relevante în privința unui zbor efectuat ulterior, măsurile rezonabile pe care operatorul de transport aerian trebuie să le adopte în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie să vizeze numai prevenirea apariției împrejurărilor excepționale sau și prevenirea unei întârzieri mai mari?
- 3) Trebuie calificate drept împrejurări excepționale, în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament, intervențiile terților care acționează pe proprie răspundere și cărora li s-au delegat funcții specifice operațiunilor unui transportator aerian?
- 4) În ipoteza în care a treia întrebare primește un răspuns pozitiv, prezintă relevanță cine (companie aeriană, operator aeroportuar etc.) a încredințat sarcinile terțului?

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 19 august 2014 –
Vodafone GmbH/Republica Federală Germania**

(Cauza C-395/14)

(2014/C 372/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodafone GmbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru) trebuie interpretat în sensul că o autoritate națională de reglementare, care a obligat un operator cu putere semnificativă pe piață să presteze servicii de terminare a apelurilor în rețelele de telefonie mobilă și care, potrivit procedurii prevăzute la dispoziția menționată din directivă, a impus obligația de a obține o autorizație privind tarifele solicitate în acest sens, este obligată să reia procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE înainte de fiecare autorizare a tarifelor solicitată în mod concret?

⁽¹⁾ (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195)

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 septembrie 2014 – Éditions Odile Jacob/Comisia

(Cauza T-471/11) ⁽¹⁾

(„Concurență — Concentrări — Piața editării de carte — Decizie de declarare a concentrării ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Decizie de aprobare a cumpărătorului activelor cesionate — Decizie luată în urma anulării de către Tribunal a deciziei inițiale referitoare la aceeași procedură — Interesul de a exercita acțiunea — Încălcarea articolului 266 TFUE — Nerespectarea angajamentelor impuse prin decizia de autorizare condiționată — Distincție între condiții și obligații — Principiul neretroactivității — Evaluarea candidaturii cesionarului — Independența cesionarului în raport cu cedentul — Abuz de putere — Obligația de motivare”)

(2014/C 372/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Franța) (reprezentanți: inițial O. Fréget, M. Struys și L. Eskenazi, ulterior O. Fréget, L. Eskenazi și D. Béranger, iar în final de O. Fréget și L. Eskenazi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, O. Beynet și S. Noë, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Lagardère SCA (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Pinçon și L. Bary, avocați) și Wendel (Paris) (reprezentanți: M. Trabucchi, F. Gordon și A. Gosset-Grainville, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2011) 3503 a Comisiei din 13 mai 2011 adoptată în cazul COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP ca urmare a Hotărârii din 13 septembrie 2010, Éditions Odile Jacob/Comisia (T-452/04, Rep., EU: T:2010:385), prin care Comisia a aprobat încă o dată societatea Wendel Investissement în calitate de cumpărător al activelor cesionate în temeiul angajamentelor aferente Deciziei Comisiei din 7 ianuarie 2004 de autorizare a operațiunii de concentrare Lagardère/Natexis/VUP

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Éditions Odile Jacob SAS la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii privind măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 305, 15.10.2011.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – MasterCard și alții/Comisia

(Cauza T-516/11) ⁽¹⁾

[„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la un studiu cu privire la costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată — Documente provenind de la un terț — Refuzul accesului — Excepție privind protecția procesului decizional — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț”]

(2014/C 372/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite); MasterCard International, Inc. (New York, New York, Statele Unite) și MasterCard Europe (Waterloo, Belgia) (reprezentanți: inițial B. Amory, V. Brophy și S. McInnes, ulterior B. Amory și V. Brophy, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Clotuche-Duvieusart și V. Bottka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 12 iulie 2011 prin care reclamantelor li se refuză accesul la anumite documente întocmite de un terț referitoare la un studiu cu privire la costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Comisiei din 12 iulie 2011 prin care se refuză accesul MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. și MasterCard Europe la anumite documente întocmite de un terț referitoare la un studiu cu privire la costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la documentele privind:*

- *costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată (raportul inițial din 2 iunie 2009);*
- *costurile și avantajele comercianților legate de acceptarea diferitor modalități de plată – partea 1 a raportului de metodologie din 28 septembrie 2009 [versiune revizuită care preia observațiile transmise de părțile interesate și de Direcția Generală (DG) „Concurență” a Comisiei]*
- *rezultatele întreprinderilor aprofundate cu privire la costurile plăților: analizele întreprinderilor aprofundate desfășurate în Ungaria, în Țările de Jos și în Regatul Unit din 15 ianuarie 2010 (versiune furnizată la 9 martie 2010)*
- *proiectul de chestionar on-line din 8 martie 2010;*
- *rezultatele și concluziile testului de fezabilitate pe internet: proiectul de raport din 24 mai 2010.*

2) *Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 347, 26.11.11.

Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2014 – Micrus Endovascular/OAPI – Laboratorios Delta (DELTA)

(Cauza T-218/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale DELTA — Mărcile internațională și națională figurative anterioare DELTA PORTUGAL și denumirea comercială LABORATORIOS DELTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 372/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Micrus Endovascular LLC (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentant: B. Brandreth, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Laboratórios Delta L^{da} (Queluz, Portugalia) (reprezentant: J. Sena Mioludo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 martie 2012 (cauza R 244/2011-2) privind o procedură de opoziție între Laboratórios Delta L^{da} și Micrus Endovascular Corp.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Micrus Endovascular LLC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – Hansestadt Lübeck/Comisia

(Cauza T-461/12) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Taxe de aeroport — Aeroportul din Lübeck — Decizie de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Eroare vădită de apreciere — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”]

(2014/C 372/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Hansestadt Lübeck (Germania), succesor în drepturi al Flughafen Lübeck GmbH, (reprezentanți: M. Núñez Müller, J. Dammann de Chaptó și T. Becker, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2012) 1012 final a Comisiei din 22 februarie 2012 privind ajutoarele de stat SA.27585 și SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 și CP 162/2010) – Germania, în măsura în care această decizie privește regulamentul referitor la taxele pentru aeroportul din Lübeck (Germania) adoptat în anul 2006.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2012) 1012 final a Comisiei din 22 februarie 2012 privind ajutoarele de stat SA.27585 și SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 și CP 162/2010) – Germania, în măsura în care această decizie privește regulamentul referitor la taxele pentru aeroportul din Lübeck adoptat în anul 2006.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Hansestadt Lübeck.

⁽¹⁾ JO C 379, 8.12.2012.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2014 – Biscuits Poult/OAPI – Banketbakkerij Merba (Biscuit)**(Cauza T-494/12) ⁽¹⁾*****(„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un biscuit rupt — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Articolele 4, 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”)*****(2014/C 372/20)*****Limba de procedură: franceza*****Părțile****Reclamantă:** Biscuits Poult SAS (Montauban, Franța) (reprezentant: C. Chapoullié, avocat)**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)**Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal:** Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Țările de Jos) (reprezentant: M. Abello, avocat)**Obiectul****Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 2 august 2012 (cauza R 914/2011-3), privind o procedură de declarare a nulității între Banketbakkerij Merba BV și Biscuits Poult SAS****Dispozitivul**

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Biscuits Poult SAS suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Banketbakkerij Merba BV.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2014 – DTM Ricambi/OAPI – STAR (STAR)**(Cauza T-199/13) ⁽¹⁾*****[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative STAR — Marca internațională figurativă anterioară STAR LODI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]*****(2014/C 372/21)*****Limba de procedură: italiana*****Părțile****Reclamantă:** DTM Ricambi Srl (Bologna, Italia) (reprezențanți: V. Catelli și A. Loffredo, avocați)**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: L. Rampini și P. Bullock, agenți)**Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal:** Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) (Lodi, Italia) (reprezentant: F. Caricato, avocat)**Obiectul****Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 24 ianuarie 2013 (cauza R 0124/2012-1) privind o procedură de opoziție între Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) și DTM Ricambi Srl.**

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă DTM Ricambi Srl la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2014 – Estonia/Comisia**(Cauza T-555/14)**

(2014/C 372/22)

*Limba de procedură: estonă***Părțile**

Reclamantă: Estonia (reprezentant: N. Grünberg, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2014)3271 final a Comisiei Europene din 14 mai 2014 privind suspendarea plăților intermediare efectuate în cadrul programului operațional de susținere a Estoniei din cadrul Fondului european pentru pescuit (FEP) pentru perioada 2007-2013;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv: Comisia a aplicat incorect articolul 25 alineatul (2) și articolul 89 din Regulamentul nr. 1198/2006 ⁽¹⁾.

Reclamanta arată că interpretarea pe care Comisia a dat-o articolului 25, potrivit căreia susținerea investițiilor nu este justificată decât dacă are ca rezultat o îmbunătățire a indicatorilor tehnici relevanți ai navei, care depășește ceea ce se poate atinge în cazul readucerii navei în starea inițială, nu corespunde modului de formulare și sensului acestui articol și nici obiectivelor acestuia. Modul de redactare a articolului 25 alineatul (2) lasă o largă putere de apreciere pentru a stabili care sunt investițiile ce pot fi susținute în cadrul FEP. Dat fiind faptul că reclamanta a respectat dispozițiile articolului 25 alineatul (2), nu se mai impune nici aplicarea articolului 89, nici suspendarea plăților intermediare destinate susținerii primei axe prioritare din programul operațional.

2. Al doilea motiv: Comisia a încălcat articolul 88 din Regulamentul nr. 1198/2006.

Reclamanta reproșează Comisiei că nu a luat decizia de suspendare a plăților în termen de 6 luni de la comunicarea întreruperii termenului de plată. Potrivit reclamantei, prin aceasta, Comisia a încălcat articolul 88 din Regulamentul nr. 1198/2006 și nu a respectat propriul manual referitor la întreruperea, suspendarea și corecția financiară a plăților.

3. Al treilea motiv: Comisia a încălcat principiul bunei administrări

Reclamanta arată că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a încălcat principiul bunei administrări, deoarece, în primul rând, nu a apreciat cu atenție și nu a luat în considerare elementele prezentate de reclamantă, în al doilea rând, nu a controlat dacă toate ipotezele pe care se întemeia decizia sa corespundeau realității, în al treilea rând, a considerat în mod automat că investițiile efectuate pentru a îmbunătăți starea navelor deja amortizate erau cheltuieli de întreținere curente și, în al patrulea rând, a estimat în mod greșit că aceste investiții nu au contribuit la realizarea obiectivelor vizate la articolul 25 alineatul (2).

4. Al patrulea motiv: Comisia a încălcat principiul încrederii legitime

Reclamanta arată că, în pofida punctului de vedere expus cu claritate și precizie în scrisoarea Comisiei, care îi permitea în mod legitim să se aștepte ca acele cheltuieli destinate renovării/reparării unui motor să se încadreze la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1198/2006, dacă aceasta nu conducea la creșterea capacității de capturare a navei de pescuit, Comisia a decis ulterior că aceste cheltuieli nu conduc la o îmbunătățire a indicatorilor tehnici ai navei, ci contribuie mai degrabă la readucerea sau menținerea navelor de pescuit în starea lor inițială, astfel încât investițiile respective sunt neeligibile. Reclamanta susține că nu avea cunoștință de această regulă, care nu se poate deduce nici de la articolul 25 din Regulamentul nr. 1198/2006, nici din scrisoarea de răspuns a Comisiei la întrebarea adresată în acest sens de reclamantă.

5. Al cincilea motiv: Comisia a încălcat principiul securității juridice

Potrivit reclamantei, împrejurarea că, în speță, Comisia a luat decizia finală de suspendare a cererii de plăți intermediare după mai mult de trei ani de la întreruperea termenului de plată în privința cererii referitoare la prima plată intermediară și nu a respectat, așadar, termenul de 6 luni prevăzut la articolul 88 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1198/2006, încalcă în mod clar principiul securității juridice. Această atitudine a Comisiei nu ar fi fost deloc previzibilă pentru beneficiarii susținerii din partea FEP.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul european pentru pescuit (JO L 223, 15.8.2006, p. 1, Ediție specială, 04/09, p. 224)

Acțiune introdusă la 1 august 2014 – Group OOD/OAPI – Kosta Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Cauza T-567/14)

(2014/C 372/23)

Limba în care a fost formulată acțiunea: bulgara

Părțile

Reclamantă: Group OOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentanți: Dragia Dragiev și Andrey Andreev)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kosta Iliev, Sofia, Bulgaria (reprezentant: Cabinetul de consultanță pe proprietate intelectuală Zlatarevi)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziilor Camerei a patra de recurs a OAPI din 2 iunie 2014 pronunțată în cauza R 1587/2013-4 în temeiul articolului 65 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- obligarea OAPI și, dacă este cazul, a părții interesate interveniente la Tribunal, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: domnul Kosta Iliev.

Marca comunitară vizată: marca comunitară figurativă în culori care conține elementele verbale „GROUP Company TOURISM & TRAVEL” pentru produse și servicii din clasele 35, 39 și 43.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Grup OOD.

Marca sau semnul invocat: marcă neînregistrată care constă în drepturi materiale asupra unui semn care conține elementele verbale „Group company”.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac ca nefondată.

Motivele invocate:

- Încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (în mod eronat, conținutul legii bulgare a fost stabilit din oficiu);
- încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (nu a existat o apreciere de ansamblu și nici corectă a elementelor de probă care au fost prezentate);
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (elementele de probă și argumentele juridice care au fost prezentate nu au fost examinate în raport cu condițiile prevăzute de această dispoziție).

Acțiune introdusă la 4 august 2014 – Slovenia/Comisia**(Cauza T-585/14)**

(2014/C 372/24)

*Limba de procedură: slovena***Părțile***Reclamantă:* Republica Slovenia (reprezentant: L. Bembič, procurorul general)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei conținute în scrisoarea Comisiei Europene, Direcția Generală Buget, nr.^oBUDG/B/03MV D (2014) 1782918, din 2 iunie 2014 prin care, pe de o parte, se constată că reclamanta ar fi responsabilă financiar pentru o pierdere a unor resurse proprii din bugetul Uniunii, întrucât o cantitate de zahăr a fost importată în afara sistemului contingentelor tarifare de import, iar resursele pentru acest import nu au fost stabilite și prin care, pe de altă parte, se dispune reclamantei să pună la dispoziția bugetului Uniunii o sumă echivalentă cu resursele proprii pierdute care se ridică, în cazul în care certificatul de import a fost utilizat în integralitate, la 1 257 000,00 de euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere

- Comisia ar fi constatat în mod eronat, în decizia atacată conținută în scrisoare, că pierderea resurselor proprii s-ar datora unor erori săvârșite de importator în cererea sa de eliberare a unui certificat de import și pe care autoritățile slovene nu le-ar fi descoperit în timp util.
- Importatorul și-ar fi completat și rectificat cererea în timp util, în timp ce erorile s-ar fi produs cu ocazia transmiterii către Comisie din partea Agenției Republicii Slovenia pentru piețele agricole și dezvoltarea rurală a cererilor de eliberare a certificatelor de import în temeiul cotelor AMIS ale Comisiei, iar aceasta exclusiv din cauza curenților sistemului cotelor AMIS.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea normelor privind procedura decizională a Comisiei

- Scrisoarea care conține decizia atacată ar fi semnată de directorul Direcției Generale Buget, deși Comisia ca organ colegial ar fi competentă să decidă cu privire la răspunderea financiară a reclamantei pentru pierderea resurselor proprii ale Uniunii.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe o motivare insuficientă a deciziei și pe un temei juridic eronat
- Comisia nu ar fi motivat suficient scrisoarea în discuție, care conține decizia privind răspunderea financiară a reclamantei, în măsura în care nu ar fi fost posibil să se aprecieze dacă această scrisoare era legitimă și conformă cu dreptul substanțial, cu consecința încălcării articolului 296 TFUE și a regulamentului intern al Comisiei.
 - În plus, Comisia nu ar fi comunicat temeiurile juridice adecvate care stau la baza propriei decizii potrivit cărora în speță s-ar fi constatat o pierdere a resurselor și că reclamanta este responsabilă financiar pentru acestea.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului de a fi audiat
- Comisia nu a adus la cunoștința reclamantei, înainte de adoptarea deciziei atacate, toate elementele de fapt și de drept pe care se întemeiază decizia sa, ceea ce ar constitui o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului de a fi audiat.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe lipsa controlului Comisiei
- Eroarea reclamantei în tratarea cererii de eliberare a certificatului de import ar fi o consecință a curenților sistemului informatic și electronic din cadrul sistemului cotelor AMIS, instituit și administrat de Comisie; în consecință, reclamanta nu ar fi responsabilă pentru eroarea săvârșită.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea principiilor proporționalității, securității juridice și prevenirii îmbogățirii fără justă cauză
- Reclamanta susține că, ținând seama de faptul că nu a existat o pierdere a resurselor proprii, impunerea unei responsabilități financiare pentru o eroare în înregistrarea datelor în sistemul informatic deficient al Comisiei constituie o îmbogățire fără justă cauză a Uniunii.
 - S-ar încălca de asemenea principiul securității juridice, în măsura în care nu ar fi prevăzută o procedură de corectare a erorilor în situațiile în care ar exista îmbogățire fără justă cauză.
 - În plus, potrivit reclamantei, reglementarea în temeiul căreia nu este posibilă corectarea unor erori administrative săvârșite în cadrul unei proceduri de eliberare a unui certificat de import, deși niciuna dintre persoanele interesate de pe piață nu suferă un prejudiciu care să rezulte din eroarea administrativă – și în consecință subzistă în mod necesar o răspundere financiară a statului membru – ar fi contrară și principiului proporționalității.
 - Comisia, prin aceea că nu a încheiat într-un termen rezonabil procedura în constatarea răspunderii financiare a reclamantei, a încălcat și principiul așteptărilor legitime.

Acțiune introdusă la 7 august 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia

(Cauza T-586/47)

(2014/C 372/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Republica Populară Chineză) (reprezentanți: Y. Melin și V. Akritidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 471/2014 al Comisiei din 13 mai 2014 ⁽¹⁾ de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de sticlă solară originară din Republica Populară Chineză, în măsura în care se aplică reclamantei și

- obligarea Comisiei și a oricărui intervenient a cărui cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei ar fi admisă la plata cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită a Comisiei de apreciere a faptelor și a dreptului prin aceea că a considerat că costurile de producție și situația financiară a reclamantei sunt supuse unor denaturări semnificative perpetuate din vechiul sistem al economiei centralizate, încălcându-se articolul 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță din regulamentul de bază.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită a Comisiei de apreciere și pe faptul că aceasta nu a adus dovezi suficiente pentru a deduce din prețul de export al reclamantei un comision de agent de vânzări echivalent marjei facturate reclamantei de o societate asociată cu sediul în Hong Kong, fără a stabili în mod corespunzător că această societate asociată opera într-adevăr ca agent care lucrează pe bază de comision, încălcându-se articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a calculat prețul la export al reclamantei pe baza prețului efectiv plătit sau plătit pentru produs în cazul în care este vândut către Uniunea Europeană și nici pe baza prețului la care produsul exportat este revândut prima dată unui cumpărător independent în UE, încălcându-se articolul 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a arătat faptele și dovezile esențiale care să facă posibilă înțelegerea modului în care a calculat marjele de dumping și de prejudiciu ale reclamantei, încălcându-se articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(¹) Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 471/2014 al Comisiei din 13 mai 2014 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de sticlă solară originară din Republica Populară Chineză (JO L 142, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 august 2014 – Cham și Bena Properties/Consiliul

(Cauza T-597/14)

(2014/C 372/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Cham Holding Co. SA și Bena Properties Co. SA (Damasc, Siria) (reprezentanți: E. Ruchat și C. Cornet d'Elzius, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Declararea acțiunii reclamantelor ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea prejudiciului privind suspendarea proiectului „Yasmeen Rotana” suferit de reclamante, în cuantum de 43 000 000 EUR;
- dispunerea numirii unui expert în vederea stabilirii amplitudinii totale a prejudiciului suferit de reclamante;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive care în esență sunt identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-592/11, Makhlouf/Consiliul.

Acțiune introdusă la 11 august 2014 – Bena Properties/Consiliul**(Cauza T-602/14)**

(2014/C 372/27)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Bena Properties Co. SA (Damasc, Siria) (reprezentanți: E. Ruchat și C. Cornet d'Elzius, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea acțiunii reclamantei ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea Deciziei 2014/309/PESC din 28 mai 2014 și a actelor subsecvente ale acesteia de punere în aplicare, în măsura în care se referă la reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care în esență sunt identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-432/11, Makhlouf/Consiliul ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 290, p. 13.

Acțiune introdusă la 14 august 2014 – Fútbol Club Barcelona/OAPI (reprezentare a unui ecuson)**(Cauza T-615/14)**

(2014/C 372/28)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamant: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul (reclamanta) solicită Tribunalului:

- Modificarea deciziilor Camerei întâi de recurs din 23 mai 2014 și ale examinatorului din 23 mai 2013, conform articolului 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, pentru încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din regulamentul menționat, dispunând (i) că marca grafică vizată prin cererea de înregistrare nr. 11 764 354 are caracter distinctiv și, prin urmare, că interdicția absolută de înregistrare cuprinsă în articolul 7 alineatul (1) litera (b) din acest regulament este inaplicabilă, și (ii) publicarea respectivei cereri de înregistrare a unei mărci pentru ca, odată parcurse etapele restante, să poată fi admisă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, conform articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând un ecuson pentru produse și servicii din clasele 16, 25 și 41 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 764 354

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009

Ordonanța Tribunalului din 3 septembrie 2014 – ANKO/Comisia și REA

(Cauza T-165/14) ⁽¹⁾

(2014/C 372/29)

Limba de procedură: greaca

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO